

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 80
ב' סיון תש"ע
במדבר

זמני השבת:
בנימת השבת: 19:05
יציאת השבת: 20:11

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי" (במדבר, א', א')

שאלו במדרש: למה במדבר? לומר לך כל מי שעושה את עצמו כמדבר - הפקר, אינו יכול לקנות חכמת התורה.

על המעטפה היה מוטבע סמל המדינה ונכתב לידו באותיות רשמיות "רשם בית המשפט המחוזי".

מעשה בתל' חכם שגר במנצ'סטר שבאנגליה, שהיה לומד בהתמדה עצומה על אף דחקותו הרבה בפרנסה. כאשר הציעו לו משרות תורניות שונות שהכנסה נאה בצידן השיב בשלילה, שה' הוא המפרנס ואין לי מה לדאוג...

כאשר פתח את המעטפה, גילה שהוא מתבקש להתייצב בבית המשפט בתאריך מסוים כדי לממש את צוואתו של מיסטר ג'ו קלאבארי.

משפחה ברוכת ילדים היתה לו והוריו תבעו ממנו לצאת לעבוד וניסו להתפשר איתו שיקח רק משרה חלקית, אך הוא בשלו, ואף שנולד הילד האחד עשר ניסו ההורים את כוחם בלשכנע אותו לעבוד, והוא בשלו "אמרו חז"ל: **כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ**", ז"א עול הפרנסה השי"ת יעזור... כעבור כמה זמן נולד לו ילד נוסף והאברך בעל הבטחון לרגע לא דאג... והמשיך את אורח חייו כרגיל... דבר לא השתנה גם כאשר בא לעולם ילד השלושה עשר... ההורים היו כ"כ מודאגים שכמעט פרץ סכסוך ביניהם... אך אז קרה דבר מיוחד...

הענין נראה לו מוזר מעולם לא היה לו עסק עם אדם בשם זה... "בודאי מדובר בטעות", הרהר לעצמו ומיד שיגר לבית המשפט מכתב להעמיד אותם על טעותם. אולם לאחר מס' ימים קיבל מכתב ובו נכתב מפורשות שעל פי חוק חייב הוא להתייצב בתאריך זה בבית המשפט ועוד נכתב שמדובר בצוואה של כחצי מיליון ליש"ט...!

נסע לבית המשפט ביום ההוא, שם התברר לו שמיסטר ג'ו קאליבארי היה חשן בניס וערירי. בצוואתו הורה לתת את כל רכושו שכלל שני מפעלים גדולים ועוד נכסים רבים למשפחה הגדולה בעירו. נבדק במרשם התושבים וגילו שמשפחתו הכי גדולה. אמנם לפני שבועיים היתה בעיר משפחה עם שנים עשר ילדים, אך הבן השלושה עשר שנולד להם לאחרונה מקנה להם את הזכות... לפיכך הירושה מגיעה להם... **זהו שכרו של בעל ביטחון אמיתי...**

מתוך "אוצרות התורה"

ימים אחדים לאחר הכנסתו לברית, הבחין האברך בשובו מהכולל במעטפה חומה הנמצאת בתיבת המכתבים.

"וַיִּזְוֶן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגְדַת הָהָר" לַשּׁוֹן יחיד - "כאיש אחד בלב אחד".
"לא היו ראויים ישראל לקבל את התורה הקדושה, עד אשר יהיה שלום ביניהם"
~ היכלי יקר ~

"גדולים נמוכי דוח לפני ה'"

"מֹשֶׁה קִיבַל תּוֹרָה מִסִּינַי" (אבות, א', א')

היה צריך להיות: **משה קיבל תורה מִסִּינַי**, מה זה "מִסִּינַי"? משום שלמד מסיני כיצד זוכים לקבל אותה. הרבי מרוז'רוב

מפני מה קוראים פרשת במדבר

קודם חג שבועות ?

ישנם אנשים אשר אין מחשיבים את עצמם כראוי וטוענים

"מי אני ומה אני?" וחושבים גם אם אעמול בתורה הקדושה לא אגיע לדרגות גבוהות, ומתוך נחיתות בערך עצמם מתרפים מלימוד התורה.

לפיכך, תקנו חכמים שפרשת במדבר נקראת לפני חג השבועות שבה מובא נושא פקודי בני וממנה למדים שכל יהודי ויהודי נמנה בפני עצמו וממנה בשמו, וזה ילמד, כי כל אדם מישראל יש לו חשיבות וערך,

והרי הוא חלק בלתי מבוטל מהכלל כולו - מי שחושב שענווה זה ביטול אינו אלא טועה, ענווים כאלו לא יגיעו לכלום, שהרי על כל שתיל ושתיל יש לו מלאך שאומר לו: גדל, וגם על כל יהודי ויהודי, הקב"ה אומר לו: **גדל!** ולכן נברא האדם יחידי כדי שיחשוב בשבילי

נברא העולם... לימדו תורה! ~ הרב משה פיינשטיין זצ"ל ~

אדם הבוקע עצים בהרזן,

אף-על-פי שההרזן חותך העץ, אין הכוונה בא מן הברזל, אלא מן האיש הבוקע עם הברזל לחתך בו העץ.

ואדם שיש לו מלאכה

או איזה עסק שיהיה, שמפרנס בו בני-ביתו, לא יחשוב: לולי המלאכה ההיא היה הולך לאבדון; אך יבטח בבורא יתעלה, ויחשוב: אם לא היה לו עניין זה העסק שעוסק בו, הבורא יתברך ימציא לו פרנסתו בעניין אחר, כי כל מעשה ידיו וצרכיו ביד האל הוא, והרבה שלוחים למקום, כמו שאמר הכתוב: **"כי אין לה' מעצור להושיע ברב או**

במעט" (שמואל-א יד, ו).

~ ארחות צדיקים ~

“מְסַפְּרִים עַל הַחֶפֶץ חַיִּים שֶׁבַעַת זְקֵנוֹתוֹ נִכְנָסָה לְבֵיתוֹ מִשְׁרֶתֶת לְטַפֵּל בְּעֵינֵי הַבַּיִת וְהוּא הָיָה מְסַבֵּאֵת רֹאשׁוֹ עַל מַנֵּת שֶׁלֹּא לְהִסְתַּפֵּל עָלֶיהָ וְאָמַר מְדוּעַ הִיא נִכְנָסֶת לְכֶאֱן? הִיא לֹא יוֹדַעַת שְׂיֵשׁ לָנוּ יֵצֵר הָרָע? וַיֵּצְאָה מִשָּׁם...”

מעלת תלמוד תורה

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

כבר בשלשה כתרים נכתרו ישראל, **כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות.** כתר כהונה זכה בו אהרן, כתר מלכות זכה בו

דוד, כתר תורה הרי מונה ועומד ומוכן לכל ישראל, כל מי שירצה יבוא ויטול, וכתר תורה גדול משניהם. אמרו חכמים (הרויות פ"ג מ"ה) ממזר ת"ח קודם לכהן גדול עם הארץ.

אין לך מצווה בכל המצוות כולן שהיא שקולה כנגד תלמוד תורה אלא תלמוד תורה כנגד כל המצוות כולן, שהתלמוד מביא לידי מעשה, לפיכך התלמוד קודם למעשה בכל מקום.

תחילת דינו של אדם אינו נידון אלא על התלמוד ואחר כך על שאר מעשיו, לפיכך לעולם יעסוק אדם בתורה בין לשמה בין שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. ואם הרבית תורה הרבית שכר, והשכר לפי הצרע.

שמא תאמר עד שאקבץ ממון אחזור ואקרא, עד שאקנה מה שאני צריך ואפנה מעסקי ואחזור ואקרא, אם תעלה מחשבה זו על לבך אין אתה זוכה לכתרה של תורה לעולם, אלא עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי ולא תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה.

דברי תורה אינם נמצאים אלא במי שמתאבק בעפר רגלי החכמים, ומסיר התאוות ותענוגי הזמן מלבו ועושה מלאכה בכל יום מעט כדי חייו אם לא היה לו מה יאכל ושאר יומו ולילו עוסק בתורה.

כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק, או שקרא ושנה ופירש להבלי עולם והניח תלמודו וזנחו הרי זה בכלל בוזזה דבר ה', אמרו חכמים כל המבטל את התורה מעושר סופו לבטלה מעוני וכל המקיים את התורה מעוני סופו לקיימה מעושר.

אם מדבר לשון הרע בבית המדרש או בבית הכנסת, עובר על מצות עשה של וויקרא י"ט ל"ז **"ומקדשי תיראו"**.

ובית המדרש שלנו נחשב גם כן מקדש, ולכן אסור לחשב בבית כנסת חשבונות, מלבד חשבונות של מצווה, כגון קופה של צדקה. וכל שכן שאסור צחוק ושיחה בטילה. ועל אחת כמה וכמה שאסור לדבר בהם לשון הרע ורכילות.

ואפילו לומדי תורה בקביעות בבית מדרש שהותר להם לאכול ולשתות בבית מדרש, אם מדברים דברי צחוק והיתול, או לשון ורכילות עוברים על **"ומקדשי תיראו"**.